

26. KINH CHUYỂN LUÂN THÁNH VƯƠNG SƯ TỬ HỒNG

(*Cakkavatti Sīhanāda Sutta*)¹

80. Như vậy tôi nghe.

Một thời, Thế Tôn an trú ở Magadha (Ma-kiệt-đà), tại Mātulā (Ma-du-la).
Lúc bấy giờ, Thế Tôn gọi chư Tỷ-kheo:

– Này các Tỷ-kheo!

Các vị Tỷ-kheo ấy bạch Thế Tôn:

– Thưa vâng, bạch Thế Tôn.

Thế Tôn giảng như sau:

– Này các Tỷ-kheo, hãy sống tự mình là ngọn đèn cho chính mình, tự mình nương tựa mình, không nương tựa một ai khác, lấy Chánh pháp làm ngọn đèn, lấy Chánh pháp làm nơi nương tựa, không nương tựa một gì khác.

Này các Tỷ-kheo, thế nào là một Tỷ-kheo sống tự mình là ngọn đèn cho chính mình, tự mình nương tựa mình, không nương tựa một ai khác, lấy Chánh pháp làm ngọn đèn, lấy Chánh pháp làm nơi nương tựa, không nương tựa một gì khác?

Này các Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống quán thân trên thân, nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm để có thể diệt trừ tham ưu ở đời. ... trên các cảm thọ... trên các tâm... sống quán pháp trên các pháp, nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm để có thể diệt trừ tham ưu ở đời. Này các Tỷ-kheo, như vậy là Tỷ-kheo sống tự mình là ngọn đèn cho chính mình, tự mình nương tựa mình, không nương tựa một ai khác, lấy Chánh pháp làm ngọn đèn, lấy Chánh pháp làm nơi nương tựa, không nương tựa một gì khác.

Này các Tỷ-kheo, hãy đi lại trong giới hạn được phép của mình, trong giới hạn Tổ phụ các người truyền lại. Này các Tỷ-kheo, nếu các người đi lại trong giới hạn được phép của mình, trong giới hạn Tổ phụ các người truyền lại thì Ma vương sẽ không có cơ hội để xâm nhập, không có cơ hội để nhắm làm đối tượng. Này các Tỷ-kheo, chính nhờ nhiếp trì các thiện pháp làm nhân duyên mà công đức này được tăng thịnh.

¹ Tên kinh này còn được viết là *Cakkavatti Sutta* (Kinh Chuyển Luân Thánh Vương). Kinh tương đương trong bộ Trường A-hàm kinh là *Chuyển Luân Thánh Vương tu hành kinh* 轉輪聖王修行經 (T.01. 0001.06. 0039a21). Tham chiếu: *Chuyển Luân Vương kinh* 轉輪王經 (T.01. 0026.70. 0520b16).

81. Thuở xưa, này các Tỷ-kheo, có Chuyển Luân Thánh Vương tên là Daḷhanemi (Kiền Cố Niệm), là vị Pháp vương, lấy Chánh pháp trị nước, chinh phục thiên hạ bốn phương, thống trị các quốc độ và đầy đủ bảy món báu. Vị ấy có đầy đủ bảy món báu, tức là xe báu, voi báu, ngựa báu, châu báu, nữ báu, cư sĩ báu và thứ bảy là tướng quân báu. Vị ấy có hơn một ngàn hoàng tử, đồng kiện, hùng mạnh, nhiếp phục ngoại địch. Vị này trị vì quả đất này cho đến hải biên, dùng Chánh pháp trị nước, không dùng trượng, không dùng kiếm.

82. Này các Tỷ-kheo, sau nhiều năm, nhiều trăm năm, nhiều ngàn năm, Vua Daḷhanemi cho gọi một người và bảo:

– Này khanh, khi nào khanh thấy thiên luân báu có lặn xuống một ít, có rời khỏi vị trí cũ thì báo cho Ta biết.

– Tâu Đại vương, xin vâng.

Người ấy vâng đáp lời dạy Vua Daḷhanemi.

Này các Tỷ-kheo, sau nhiều năm, nhiều trăm năm, nhiều ngàn năm, người ấy thấy thiên luân báu lặn xuống một ít, có rời khỏi vị trí cũ. Thấy vậy, người ấy liền đến Vua Daḷhanemi; khi đến xong, liền báo cho Vua biết:

– Đại vương có biết chăng, xe báu cõi trời của Ngài đã lặn xuống một ít, đã rời khỏi vị trí cũ?

Này các Tỷ-kheo, Vua Daḷhanemi liền cho mời Thái tử và nói rằng:

– Này Thái tử thân yêu, xe báu cõi trời của ta đã lặn xuống một ít, đã rời khỏi vị trí cũ. Ta nghe nói như sau: “Nếu xe báu cõi trời của Chuyển Luân Thánh Vương lặn xuống và rời khỏi vị trí cũ, thời Vua còn sống không bao lâu nữa.” Ta đã thọ hưởng dục lạc loài người một cách đầy đủ, nay đã đến lúc tìm cầu dục lạc chư thiên. Này Thái tử thân yêu, hãy trị vì trái đất này cho đến hải biên. Ta sẽ cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa, xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình.

83. Này các Tỷ-kheo, Vua Daḷhanemi sau khi đã khéo đặt Hoàng tử con đầu trên ngôi vương vị, liền cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa, xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Này các Tỷ-kheo, sau khi vị Vua Ân sĩ xuất gia bảy ngày, xe báu cõi trời liền biến mất.

Này các Tỷ-kheo, một người khác đi đến Vua Quán đảnh Sát-đế-ly; khi đến xong, liền tâu Vua Quán đảnh Sát-đế-ly:

– Tâu Đại vương, Ngài đã biết xe báu cõi trời đã biến mất chưa?

Này các Tỷ-kheo, khi Vua Quán đảnh Sát-đế-ly nghe tin xe báu cõi trời đã biến mất, liền không được vui, cảm thấy sầu muộn. Rồi Vua ấy đến chỗ Vua Ân sĩ ở; khi đến xong, thưa với Vua Ân sĩ:

– Đại vương có biết chăng, xe báu cõi trời đã biến mất?

Này các Tỷ-kheo, khi nghe nói vậy, Vua Ân sĩ nói với Vua Quán đảnh Sát-đế-ly:

– Này Thái tử thân yêu, chớ có không vui vẻ, chớ có sầu muộn! Này Thái tử

thân yêu, xe báu cõi trời không phải là gia bảo Tổ tiên để lại! Này Thái tử thân yêu, hãy hành trì Thánh vương Chánh pháp! Sự tình này sẽ xảy ra khi con hành trì Thánh vương Chánh pháp, vào ngày rằm Bô-tát, con gọi đầu trai giới, đi lên lầu cao thì xe báu cõi trời sẽ hiện ra đầy đủ ngàn cỗ, vành xe, trục xe và đầy đủ các bộ phận.

84. – Tâu Đại vương, thế nào là Thánh vương Chánh pháp?

– Này Thái tử thân yêu, con y cứ vào pháp, kính trọng pháp, cung kính pháp, đánh lễ pháp, cúng dường pháp, tôn trọng pháp, tự con trở thành pháp tràng, pháp kỳ, xem pháp là thầy, tự trở thành người bảo vệ hợp pháp cho thứ dân, cho quân đội, cho Sát-đế-ly, cho quần thần, cho Bà-la-môn, cho gia chủ, cho thị dân, thôn dân, cho Sa-môn, Bà-la-môn, cho các loài thú và loài chim! Chớ có làm gì phi pháp trong quốc độ của con! Này con thân yêu, nếu trong quốc độ của con có người không có tiền của, hãy đem tiền của cho người ấy! Này con thân yêu, nếu trong quốc độ của con có những Sa-môn, Bà-la-môn từ bỏ dục vọng, không phóng dật, thực hành nhẫn nhục từ ái, nhiếp phục tự kỷ, an chỉ tự kỷ, giải thoát tự kỷ, thỉnh thoảng sẽ đến với con và hỏi con: “Này Tôn giả, thế nào là thiện, thế nào là bất thiện, thế nào là có tội, thế nào là không có tội, như thế nào nên thực hành, như thế nào không nên thực hành, hành động như thế nào đem lại bất lợi và đau khổ cho tôi lâu ngày, hành động như thế nào đem lại lợi ích và hạnh phúc cho tôi lâu ngày?” Con hãy nghe họ và ngăn chặn họ khỏi sự bất thiện và khuyến khích họ làm điều thiện! Này con thân yêu, như vậy là Thánh vương Chánh pháp.

85. – Thừa vâng, tâu Đại vương.

Này các Tỷ-kheo, Vua Quán đánh Sát-đế-ly trả lời Vua Ân sĩ và thực hành Thánh vương Chánh pháp. Khi thực hành Thánh vương Chánh pháp, vào ngày rằm Bô-tát, Vua gọi đầu trai giới, đi lên lầu cao thì xe báu cõi trời hiện ra đầy đủ ngàn cỗ, vành xe, trục xe và đầy đủ các bộ phận. Thấy vậy, Vua Quán đánh Sát-đế-ly nghĩ rằng: “Ta được nghe nói như sau: ‘Quán đánh vương Sát-đế-ly nào vào ngày rằm Bô-tát gọi đầu trai giới, đi lên lầu cao và thiên bảo luân hiện ra đầy đủ ngàn cỗ, vành xe, trục xe và đầy đủ các bộ phận thì vị Vua ấy là Chuyển Luân Thánh Vương.’ Như vậy, ta là Chuyển Luân Thánh Vương.”

Này các Tỷ-kheo, Vua Quán đánh Sát-đế-ly từ chỗ ngồi đứng dậy, đắp thượng y qua một bên vai, tay trái cầm bình nước, tay mặt tưới nước trên bảo luân và nói: “Hãy lăn, này Tôn bảo luân! Hãy nhiếp phục tất cả, này Tôn bảo luân!” Và này các Tỷ-kheo, xe báu lăn về hướng Đông, Chuyển Luân Thánh Vương theo sau cùng với bốn loại binh chủng. Và này các Tỷ-kheo, chỗ nào xe báu ấy dừng lại, chỗ ấy Chuyển Luân Thánh Vương an trú cùng với bốn loại binh chủng. Này các Tỷ-kheo, các vị vua chư hầu ở hướng Đông đều đến yết kiến Chuyển Luân Thánh Vương và nói:

– Hãy đến đây, Đại vương! Thiện lai, Đại vương! Tất cả đều thuộc của Đại vương! Đại vương hãy thuyết giảng!

Chuyển Luân Thánh Vương bèn nói:

– Chớ có sát sanh! Chớ có lấy của không cho! Chớ có sống tà hạnh trong các dục! Chớ có nói láo! Chớ có uống rượu! Và hãy thọ hưởng theo những gì đã có để thọ hưởng!

Này các Tỷ-kheo, các vị vua thù nghịch ở hướng Đông đều trở thành chư hầu của Chuyển Luân Thánh Vương.

86. Này các Tỷ-kheo, xe báu ấy chìm xuống biển hướng Đông, vượt qua biển ấy, lăn về hướng Nam... trở thành chư hầu của Chuyển Luân Thánh Vương. Này các Tỷ-kheo, rồi xe báu ấy chìm xuống biển hướng Nam, vượt qua biển ấy, lăn về hướng Tây, Chuyển Luân Thánh Vương theo sau cùng với bốn loại binh chủng. Và này các Tỷ-kheo, chỗ nào xe báu ấy dừng lại, chỗ ấy Chuyển Luân Thánh Vương an trú cùng với bốn loại binh chủng. Này các Tỷ-kheo, các vị vua chư hầu ở hướng Tây đều đến yết kiến Chuyển Luân Thánh Vương và nói:

– Hãy đến đây, Đại vương! Thiện lai, Đại vương! Tất cả đều thuộc của Đại vương! Đại vương hãy thuyết giảng!

Chuyển Luân Thánh Vương bèn nói:

– Chớ có sát sanh! Chớ có lấy của không cho! Chớ có sống tà hạnh trong các dục! Chớ có nói láo! Chớ có uống rượu! Và hãy thọ hưởng những gì đã có để thọ hưởng!

Này các Tỷ-kheo, các vua thù nghịch ở hướng Tây đều trở thành chư hầu của Chuyển Luân Thánh Vương.

87. Này các Tỷ-kheo, rồi xe báu ấy chìm xuống biển hướng Tây, vượt qua biển ấy, lăn về hướng Bắc, Chuyển Luân Thánh Vương theo sau cùng với bốn loại binh chủng. Và này các Tỷ-kheo, chỗ nào xe báu ấy dừng lại, chỗ ấy Chuyển Luân Thánh Vương an trú cùng với bốn loại binh chủng. Này các Tỷ-kheo, các vị vua chư hầu ở hướng Bắc đều đến yết kiến Chuyển Luân Thánh Vương và nói:

– Hãy đến đây, Đại vương! Thiện lai, Đại vương! Tất cả đều thuộc của Đại vương! Đại vương hãy thuyết giảng!

Chuyển Luân Thánh Vương bèn nói:

– Chớ có sát sanh! Chớ có lấy của không cho! Chớ có sống tà hạnh trong các dục! Chớ có nói láo! Chớ có uống rượu! Và hãy thọ hưởng những gì đã có để thọ hưởng!

Này các Tỷ-kheo, các vua thù nghịch ở hướng Bắc đều trở thành chư hầu của Chuyển Luân Thánh Vương.

Này các Tỷ-kheo, khi xe báu ấy đã chinh phục quả đất cho đến hải biên, liền trở về kinh đô và đứng lại như là dính liền trước cửa điện công lý trong nội cung của Chuyển Luân Thánh Vương và chói sáng nội cung của Vua.

88. Này các Tỷ-kheo, lần thứ hai, Chuyển Luân Thánh Vương... Này các Tỷ-kheo, lần thứ ba, Chuyển Luân Thánh Vương... Này các Tỷ-kheo, lần thứ

tư, Chuyển Luân Thánh Vương... Nay các Tỷ-kheo, lần thứ năm, Chuyển Luân Thánh Vương... Nay các Tỷ-kheo, lần thứ sáu, Chuyển Luân Thánh Vương... Nay các Tỷ-kheo, lần thứ bảy, Chuyển Luân Thánh Vương, sau nhiều năm, nhiều trăm năm, nhiều ngàn năm, cho gọi một người và bảo:

– Nay khanh, khi nào khanh thấy xe báu cõi trời có lặn xuống một ít, có rời khỏi vị trí cũ thì báo cho ta biết.

– Tâu Đại vương, xin vâng.

Nay các Tỷ-kheo, người ấy vâng đáp lời dạy của Chuyển Luân Thánh Vương.

Nay các Tỷ-kheo, sau nhiều năm, nhiều trăm năm, nhiều ngàn năm, người ấy thấy xe báu cõi trời lặn xuống một ít, có rời khỏi vị trí cũ. Thấy vậy, người ấy liền đến Chuyển Luân Thánh Vương; khi đến xong, liền báo cho Vua biết:

– Đại vương có biết chăng, xe báu cõi trời của Ngài đã lặn xuống một ít, đã rời khỏi vị trí cũ?

89. Nay các Tỷ-kheo, Chuyển Luân Thánh Vương liền cho mời Thái tử và nói rằng:

– Nay Thái tử thân yêu, xe báu cõi trời của ta đã lặn xuống một ít, đã rời khỏi vị trí cũ. Ta nghe như sau: “Nếu thiên bảo luân của Chuyển Luân Thánh Vương có lặn xuống một ít và rời khỏi vị trí cũ thì Vua còn sống không bao lâu nữa.” Ta đã thọ hưởng dục lạc loài người một cách đầy đủ. Nay đã đến lúc tìm cầu dục lạc chư thiên. Nay Thái tử thân yêu, hãy trị vì trái đất này cho đến hải biên! Ta sẽ cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa, xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình.

Nay các Tỷ-kheo, Chuyển Luân Thánh Vương, sau khi đã khéo đặt Thái tử con đầu trên ngôi vương vị, liền cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa, xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình.

Nay các Tỷ-kheo, sau khi Chuyển Luân Thánh Vương xuất gia bảy ngày, xe báu cõi trời ấy biến mất.

90. Nay các Tỷ-kheo, một người khác đi đến Vua Quán đánh Sát-đế-ly; khi đến nơi, liền tâu với Vua:

– Đại vương có biết chăng, xe báu cõi trời đã biến mất?

Nay các Tỷ-kheo, khi Vua Quán đánh Sát-đế-ly nghe tin xe báu cõi trời đã biến mất, liền không được vui vẻ và cảm thấy sầu muộn. Vua ấy không đến chỗ Vua Ân sĩ và hỏi về Thánh vương Chánh pháp. Vị ấy tự cai trị quốc gia theo ý của mình. Vì cai trị quốc gia theo ý của mình nên quốc gia không được hưng thịnh như trong thời xưa, khi các vua chúa cai trị theo Thánh vương Chánh pháp.

Nay các Tỷ-kheo, rồi các vị đại thần, cận thần, tài chánh quan, các cận vệ, các thủ môn quan, các vị sống bằng bữa chú tỳ họp lại, cùng đến Vua Quán đánh Sát-đế-ly và nói:

– Tâu Đại vương, vì Đại vương cai trị quốc gia theo ý Đại vương nên quốc gia không được hưng thịnh như trong thời xưa, khi các vua chúa cai trị theo

Thánh vương Chánh pháp. Nay có các vị đại thần, cận thần, tài chánh quan, các cận vệ, các thủ môn quan, các vị sống bằng bùa chú, chúng tôi và một số các vị khác thọ trì Thánh vương Chánh pháp. Tâu Đại vương, nếu Đại vương hỏi chúng tôi về Thánh vương Chánh pháp; nếu được hỏi, chúng tôi sẽ trả lời cho Đại vương rõ về pháp này.

91. Nay các Tỷ-kheo, rồi Vua Quán đánh Sát-đế-lỵ cho mời họp các vị đại thần, cận thần, tài chánh quan, các cận vệ, các thủ môn quan, các vị sống bằng bùa chú và hỏi về Thánh vương Chánh pháp. Và những vị này được hỏi, đã trả lời về Thánh vương Chánh pháp. Khi nghe họ nói xong, vị vua có sắp đặt sự hộ trì, ngăn chặn, che chở nhưng không cho người nghèo tiền của, và vì vậy, nghèo đói lan rộng. Vì nghèo đói lan rộng, một người đã lấy vật không cho của những người khác, và hành động ấy được gọi là ăn trộm. Người ta bắt anh ta và dẫn đến trước Vua Quán đánh Sát-đế-lỵ và tâu Vua:

– Tâu Đại vương, người này lấy vật không cho của những người khác, hành động này được gọi là ăn trộm.

Này các Tỷ-kheo, khi nghe vậy, Vua Quán đánh Sát-đế-lỵ nói với người ấy:

– Này người, có phải người lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm?

– Tâu Đại vương, sự thật có vậy.

– Sao lại làm vậy?

– Tâu Đại vương, con không có gì để sống!

Này các Tỷ-kheo, Vua Quán đánh Sát-đế-lỵ liền cho người ấy tiền của và nói:

– Này người, với tiền của này, người hãy tự nuôi dưỡng, nuôi dưỡng cha mẹ, nuôi dưỡng vợ con, tiến hành các công việc, thực hiện sự cúng dường với công đức tối thắng cho các vị Sa-môn, Bà-la-môn, mà kết quả là hưởng lạc thọ hiện tại và sanh thiên giới trong tương lai.

Này các Tỷ-kheo, người ấy vâng theo lời Vua Quán đánh Sát-đế-lỵ và tâu:

– Thừa vâng, Đại vương.

Này các Tỷ-kheo, rồi một người lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm. Người ta bắt anh ta và dẫn đến trước mặt Vua Quán đánh Sát-đế-lỵ và tâu Vua:

– Tâu Đại vương, người này lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm.

Này các Tỷ-kheo, khi nghe vậy, Vua Quán đánh Sát-đế-lỵ nói với người ấy:

– Này người, có phải người lấy vật không cho của những người khác không, tức là ăn trộm?

– Tâu Đại vương, sự thật có vậy.

– Sao lại làm vậy?

– Tâu Đại vương, con không có gì để sống!

Này các Tỷ-kheo, Vua Quán đánh Sát-đế-ly liền cho người ấy tiền của và nói:

– Này người, với tiền của này, người hãy tự nuôi dưỡng, nuôi dưỡng cha mẹ, nuôi dưỡng vợ con, tiến hành các công việc, thực hiện sự cúng dường với công đức tối thắng cho các vị Sa-môn, Bà-la-môn, mà kết quả là hưởng lạc thọ hiện tại và sanh thiên giới trong tương lai.

Này các Tỷ-kheo, người ấy vâng theo lời Vua Quán đánh Sát-đế-ly và tâu:

– Thừa vâng, Đại vương.

92. Này các Tỷ-kheo, nhiều người nghe: “Những ai lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm, vua cho những người ấy tiền của.” Nghe vậy, họ nghĩ: “Chúng ta hãy lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm.”

Này các Tỷ-kheo, lại một người khác lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm. Người ta bắt anh ta và dẫn đến trước Vua Quán đánh Sát-đế-ly và tâu Vua:

– Tâu Đại vương, người này lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm.

Này các Tỷ-kheo, khi nghe nói vậy, Vua Quán đánh Sát-đế-ly nói với người ấy:

– Này người, có phải người lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm?

– Tâu Đại vương, sự thật có vậy.

– Sao lại làm vậy?

– Tâu Đại vương, con không có gì để sống!

Này các Tỷ-kheo, Vua Quán đánh Sát-đế-ly suy nghĩ: “Nếu ai lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm, và ta cho họ tiền của thì lấy vật không cho như vậy tăng trưởng. Nay ta phải ngăn chặn triệt để người ấy, hình phạt thích đáng và chặt đầu nó.”

Này các Tỷ-kheo, Vua Quán đánh Sát-đế-ly ra lệnh cho các người:

– Này các khanh, hãy lấy dây thật chắc, cột tay ra đằng sau với gút thật chặt, cạo đầu nó, dắt nó đi với tiếng trống khe khắt từ đường này đến đường khác, từ ngã tư này đến ngã tư khác, dắt nó ra khỏi cửa phía Nam, ngăn chặn triệt để người ấy, hình phạt thích đáng và chặt đầu nó.

– Tâu Đại vương, thưa vâng.

Này các Tỷ-kheo, các người ấy vâng theo lệnh của Vua Quán đánh Sát-đế-ly, lấy dây thật chắc, cột tay ra đằng sau với gút thật chặt, cạo đầu anh ta, dắt anh ta đi với tiếng trống khe khắt từ đường này đến đường khác, từ ngã tư này đến ngã tư khác, dắt anh ta ra khỏi cửa phía Nam, ngăn chặn triệt để người ấy, hình phạt thích đáng và chặt đầu anh ta.

93. Này các Tỷ-kheo, nhiều người nghe: “Những ai lấy vật không cho của

những người khác, tức là ăn trộm, Vua ngăn chặn triệt để họ, hình phạt thích đáng và chém đầu họ.”

Nghe vậy, những người ấy nghĩ: “Chúng ta hãy rèn kiếm cho thật bén, với những kiếm bén này, chúng ta sẽ lấy vật không cho của họ, tức là ăn trộm, sẽ ngăn chặn triệt để chúng, hình phạt thích đáng chúng và chém đầu chúng.”

Những người ấy rèn kiếm bén, sau khi rèn kiếm bén xong, họ đi cướp làng, họ đi cướp thôn xóm, họ đi cướp thành, họ đi cướp đường, họ lấy vật không cho, tức là ăn trộm, họ ngăn chặn triệt để những người mà họ ăn trộm, hình phạt thích đáng và chém đầu những người này.

94. Nay các Tỷ-kheo, như vậy, vì không cho người nghèo tiền của nên nghèo đói tăng thịnh, vì nghèo đói tăng thịnh nên trộm cắp tăng thịnh, vì trộm cắp tăng thịnh nên đao kiếm được tăng thịnh, vì đao kiếm được tăng thịnh nên sát sanh tăng thịnh, vì sát sanh tăng thịnh nên nói láo tăng thịnh, vì nói láo tăng thịnh nên tuổi thọ của loài hữu tình giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu, vì tuổi thọ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên loài người tuổi thọ đến tám vạn năm và con của họ thọ bốn vạn năm.

Nay các Tỷ-kheo, khi loài người thọ bốn vạn năm, một người khác lấy vật không cho, tức là ăn trộm. Người ta bắt người này lại, dẫn đến trước Vua Quán đánh Sát-đế-ly và thưa:

– Tâu Đại vương, người này lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm.

Nay các Tỷ-kheo, khi nghe nói vậy, Vua Quán đánh Sát-đế-ly nói với người ấy:

– Nay ngươi, có thật ngươi lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm không?

– Tâu Đại vương, không.

Người ấy cố ý nói không thật.

95. Nay các Tỷ-kheo, như vậy, vì không cho tiền của những người nghèo nên nghèo đói tăng thịnh, vì nghèo đói tăng thịnh nên trộm cắp tăng thịnh, vì trộm cắp tăng thịnh nên đao kiếm tăng thịnh, vì đao kiếm tăng thịnh nên sát sanh tăng thịnh, vì sát sanh tăng thịnh nên nói láo tăng thịnh, vì nói láo tăng thịnh nên tuổi thọ của loài người giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu, vì tuổi thọ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên loài người tuổi thọ đến bốn vạn năm và con của họ thọ hai vạn năm.

Nay các Tỷ-kheo, khi loài người tuổi thọ đến hai vạn năm, một người khác lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm. Một người khác báo với Vua Quán đánh Sát-đế-ly về người ấy:

– Tâu Đại vương, người này đã lấy vật không cho của những người khác, tức là ăn trộm.

Như vậy người ấy đã bị nói xấu.

96. Nay các Tỷ-kheo, như vậy, vì không cho tiền của những người nghèo nên nghèo đói tăng thịnh, vì nghèo đói tăng thịnh nên trộm cắp tăng thịnh... vì nói xấu được tăng thịnh nên tuổi thọ loài người giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu. Vì tuổi thọ của họ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên tuổi thọ loài người chỉ có hai vạn năm và con của họ chỉ thọ một vạn năm.

Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người đến một vạn năm, một số chúng sanh có sắc đẹp, một số không có sắc đẹp. Những chúng sanh không có sắc đẹp tham đắm những chúng sanh có sắc đẹp và có tà hạnh với vợ những người khác.

97. Nay các Tỷ-kheo, như vậy, vì không cho tiền của những người nghèo nên nghèo đói tăng thịnh, vì nghèo đói tăng thịnh nên trộm cắp tăng thịnh... nên tà dâm tăng thịnh, vì tà dâm tăng thịnh nên tuổi thọ loài người giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu. Vì tuổi thọ của họ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên tuổi thọ loài người chỉ có một vạn năm và con của họ chỉ thọ năm ngàn năm.

98. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có năm ngàn năm thì hai pháp tăng thịnh, tức là ác khẩu và nói lời phù phiếm. Khi hai pháp này tăng thịnh thời tuổi thọ các loài hữu tình giảm thiểu, sắc đẹp giảm thiểu. Vì tuổi thọ của họ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên tuổi thọ loài người chỉ còn năm ngàn năm và con của họ một số người sống hai ngàn năm trăm năm, một số người sống hai ngàn năm.

99. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có hai ngàn năm trăm năm, tham và sân tăng thịnh. Vì tham và sân tăng thịnh nên tuổi thọ các loài hữu tình giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu. Vì tuổi thọ của họ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên tuổi thọ loài người chỉ có hai ngàn năm trăm năm và các người con chỉ có một ngàn năm.

100. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có một ngàn năm thì tà kiến tăng thịnh. Vì tà kiến tăng thịnh nên tuổi thọ các loài hữu tình giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu. Vì tuổi thọ của họ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên tuổi thọ loài người chỉ có một ngàn năm và các người con chỉ có năm trăm năm.

101. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có năm trăm năm thì ba pháp tăng thịnh: Phi pháp dục, phi lý tham và tà kiến. Khi ba pháp này tăng thịnh thời tuổi thọ của các loài hữu tình giảm thiểu, sắc đẹp giảm thiểu. Vì tuổi thọ của họ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên tuổi thọ loài người chỉ có năm trăm năm, còn những người con, một số sống đến hai trăm năm mươi năm, một số sống đến hai trăm năm.

Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có hai trăm năm mươi năm, những pháp sau này tăng thịnh: Thiếu sự hiếu kính đối với cha mẹ; thiếu sự kính lễ đối với các vị Sa-môn, Bà-la-môn; thiếu sự kính trọng đối với các vị đứng đầu trong gia đình.

102. Nay các Tỷ-kheo, như vậy, vì không cho tiền của những người nghèo nên nghèo đói tăng thịnh, vì nghèo đói tăng thịnh nên trộm cắp tăng thịnh, vì

trộm cắp tăng thịnh nên đao kiếm tăng thịnh, vì đao kiếm tăng thịnh nên sát sanh tăng thịnh, vì sát sanh tăng thịnh nên nói láo tăng thịnh, vì nói láo tăng thịnh nên nói xấu tăng thịnh, vì nói xấu tăng thịnh nên tà hạnh tăng thịnh, vì tà hạnh tăng thịnh nên hai pháp tăng thịnh tức là ác khẩu và nói lời phù phiếm, vì hai pháp này tăng thịnh nên tham và sân tăng thịnh, vì tham và sân tăng thịnh nên tà kiến tăng thịnh, vì tà kiến tăng thịnh nên ba pháp tăng thịnh: Phi pháp dục, phi lý tham và tà kiến. Vì ba pháp này tăng thịnh nên các pháp sau đây tăng thịnh: Thiếu sự hiếu kính đối với cha mẹ; thiếu sự kính lễ đối với các vị Sa-môn, Bà-la-môn; thiếu sự kính trọng đối với các vị đứng đầu trong gia đình. Vì những pháp này tăng thịnh nên tuổi thọ các loài hữu tình này giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu, vì tuổi thọ giảm thiểu và sắc đẹp giảm thiểu nên loài người chỉ sống có hai trăm năm mươi năm, và các người con chỉ có một trăm năm.

103. Nay các Tỷ-kheo, một thời sẽ đến khi những người con của loài người chỉ sống đến mười tuổi. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ còn mười tuổi, con gái đến năm tuổi sẽ lập gia đình. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có mười tuổi, các loại sau này sẽ biến mất, tức là tô, lạc, dầu, đường cát và muối. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có mười tuổi, loại hột kudrūsa trở thành món ăn tối thượng. Nay các Tỷ-kheo, như hiện nay, cháo thịt là những món ăn tối thượng; cũng vậy, nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người đến mười tuổi, loại hột kudrūsa trở thành món ăn tối thượng. Khi tuổi thọ loài người đến mười tuổi, mười thiện hạnh hoàn toàn biến mất và mười bất thiện hạnh tăng thịnh tối đa. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người đến mười tuổi, chữ thiện cũng sẽ không còn, nói gì ai là người làm điều thiện. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người đến mười tuổi, những ai thiếu sự hiếu kính đối với cha mẹ; thiếu sự hiếu kính đối với Sa-môn, Bà-la-môn; thiếu sự cung kính đối với người đứng đầu trong gia đình, những người ấy sẽ được người ta lễ bái, tán dương. Nay các Tỷ-kheo, như hiện nay, những ai hiếu kính đối với cha mẹ; kính lễ đối với các vị Sa-môn, Bà-la-môn; cung kính đối với những người đứng đầu trong gia đình, những người ấy được người ta lễ bái, tán dương; cũng vậy, nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người đến mười tuổi, những ai thiếu sự hiếu kính đối với cha mẹ; thiếu sự kính lễ đối với các vị Sa-môn, Bà-la-môn; thiếu sự cung kính đối với các vị đứng đầu trong gia đình, những người ấy được người ta lễ bái, tán dương.

Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có mười tuổi, không có phân biệt mẹ hay bá mẫu hay thúc mẫu, vợ con của sư trưởng, chị dâu của cha. Thế giới rơi vào thông dâm như dê, gà, heo, chó và chó rừng. Nay các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có mười tuổi, các loài hữu tình đối với nhau hại tâm rất mãnh liệt, sân tâm rất mãnh liệt, ác ý rất mãnh liệt, sát tâm rất mãnh liệt. Mẹ đối với con, con đối với mẹ, cha đối với con, con đối với cha, anh đối với em, em đối với anh, em đối với chị, chị đối với em hại tâm rất mãnh liệt, sân tâm rất mãnh liệt, ác ý rất mãnh liệt, sát tâm rất mãnh liệt. Nay các Tỷ-kheo, như người thợ săn khi thấy loài thú, hại tâm rất mãnh liệt khởi lên, sân tâm rất mãnh liệt,

ác ý rất mãnh liệt, sát tâm rất mãnh liệt khởi lên; cũng vậy này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người chỉ có mười tuổi, các loài hữu tình đối với nhau hại tâm rất mãnh liệt, sân tâm rất mãnh liệt, ác ý rất mãnh liệt, sát tâm rất mãnh liệt.

104. Này các Tỷ-kheo, khi loài người tuổi thọ chỉ có mười tuổi, đao trường kiếm khởi lên trong bảy ngày. Trong thời gian ấy, họ xem nhau như loài thú, đao kiếm sắc bén hiện ra trong tay của họ. Với đao kiếm sắc bén ấy, họ tàn hại mạng nhau, xem nhau như loài thú. Này các Tỷ-kheo, giữa các loài hữu tình ấy, một số suy nghĩ: “Chúng ta chớ giết ai, mong đừng ai giết chúng ta! Chúng ta hãy đi vào rừng cỏ, rừng sâu, hang cây, sông ngòi hiểm hóc hay khe núi và sông với rẽ và trái cây!” Họ đi vào rừng cỏ, rừng sâu, hang cây, sông ngòi hiểm hóc hay khe núi và sông với rẽ và trái cây. Sau thời gian bảy ngày, họ từ rừng cỏ, rừng sâu, hang cây, sông ngòi hiểm hóc hay khe núi đi ra, ôm lấy nhau, cùng nhau an ủi, khoan khoái nói với nhau: “Sung sướng thay được thấy bạn còn sống! Sung sướng thay được thấy bạn còn sống!”

105. Này các Tỷ-kheo, rồi các loài hữu tình ấy suy nghĩ: “Vì chúng ta tạo nhân bất thiện pháp nên bà con chúng ta bị giết hại nhiều như vậy. Vậy chúng ta hãy làm điều thiện! Chúng ta làm điều thiện như thế nào? Chúng ta chớ có sát sanh! Đó là điều thiện chúng ta có thể làm.” “Chúng ta sẽ không sát sanh”, đó là điều thiện họ làm. Do hành thiện pháp làm nhân, tuổi thọ của họ được tăng thịnh, sắc đẹp được tăng thịnh. Vì tuổi thọ được tăng thịnh, sắc đẹp được tăng thịnh nên tuổi thọ loài người chỉ có mười tuổi nhưng con của họ thọ đến hai mươi tuổi.

Này các Tỷ-kheo, rồi các loài hữu tình ấy suy nghĩ: “Chúng ta nhờ hành thiện pháp làm nhân nên tuổi thọ được tăng thịnh, sắc đẹp được tăng thịnh. Vậy chúng ta hãy làm việc thiện nhiều hơn nữa! Chúng ta hãy gìn giữ không lấy của không cho, gìn giữ không làm các tà hạnh, gìn giữ không nói láo, gìn giữ không nói hai lưỡi, gìn giữ không ác khẩu, gìn giữ không nói lời phù phiếm, từ bỏ tham, từ bỏ sân, từ bỏ tà kiến, từ bỏ ba pháp: Phi pháp dục, phi lý tham và tà kiến! Chúng ta hãy hiếu kính cha mẹ; kính lễ các vị Sa-môn, Bà-la-môn; cung kính các vị đứng đầu trong gia đình! Chúng ta hãy thực hành thiện pháp ấy!”

Họ hiếu kính mẹ, hiếu kính cha; kính lễ các vị Sa-môn, Bà-la-môn; cung kính các vị đứng đầu trong gia đình, họ thực hành thiện pháp này. Do hành thiện pháp làm nhân, tuổi thọ tăng thịnh, sắc đẹp tăng thịnh. Vì tuổi thọ tăng thịnh và sắc đẹp tăng thịnh, tuổi thọ loài người đến hai mươi tuổi và các người con sẽ lên đến bốn mươi tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến bốn mươi tuổi và các người con sẽ lên đến tám mươi tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến tám mươi tuổi và các người con sẽ lên đến một trăm sáu mươi tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến một trăm sáu mươi tuổi và các người con sẽ lên đến ba trăm hai mươi tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến ba trăm hai mươi tuổi và các người con sẽ lên đến sáu trăm bốn mươi tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến sáu trăm bốn mươi tuổi và các người con sẽ lên đến hai ngàn tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến hai ngàn tuổi và các người con sẽ lên đến bốn ngàn tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến bốn ngàn tuổi

và các người con sẽ lên đến tám ngàn tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến tám ngàn tuổi và các con sẽ lên đến hai vạn tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến hai vạn tuổi và các người con sẽ lên đến bốn vạn tuổi. Tuổi thọ loài người lên đến bốn vạn tuổi và các người con sẽ lên đến tám vạn tuổi.

Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, các người con gái đến năm trăm tuổi có thể thành lập gia đình.

106. Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, ba chứng bệnh sau đây có mặt: Lòng dục, tham ăn và già. Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, nước Jambudīpa (Diêm-phù-đề) này sẽ rất hùng mạnh và phong phú. Các làng mạc, tỉnh thành, kinh đô ở sát nhau đến nỗi con gà gáy bên này, bên kia có thể nghe được. Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, nước Jambudīpa này sẽ rất phồn thịnh với người Avīci (A-tỳ địa ngục), giống như rừng lau hay rừng sậy. Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, thành phố Bārāṇasī (Ba-la-nại) này là kinh đô tên gọi Ketumatī, rất là hùng mạnh, phong phú, đông dân cư và ăn uống đầy đủ. Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, tại nước Jambudīpa này, sẽ có tám vạn bốn ngàn thành phố và Ketumatī sẽ là kinh đô tối thượng.

Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, ở kinh đô Ketumatī, có vị Chuyển Luân Thánh Vương tên là Saṅkha ra đời, là vị Pháp vương, lấy Chánh pháp trị nước, chinh phục thiên hạ bốn phương, cai trị các quốc độ, và đầy đủ bảy món báu, tức là xe báu, voi báu, ngựa báu, châu báu, nữ báu, cư sĩ báu và thứ bảy là tướng quân báu. Vị ấy có hơn một ngàn hoàng tử, đông kiện, hùng mạnh, nhiếp phục ngoại địch, vị này trị vì quả đất này cho đến hải biên, dùng Chánh pháp trị quốc, không dùng trượng, không dùng kiếm.

107. Này các Tỷ-kheo, khi tuổi thọ loài người lên đến tám vạn tuổi, có Thế Tôn tên là Metteyya sẽ ra đời, là vị A-la-hán, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn như Ta nay sanh ra ở đời này, là bậc A-la-hán, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn. Vị này tự mình biết, chứng và tuyên thuyết quả đất này gồm có Thiên giới, Ma giới, Phạm thiên giới, thế giới này với Sa-môn, Bà-la-môn, loài trời, loài người như Ta hiện nay tự mình biết, chứng và tuyên thuyết quả đất này gồm có Thiên giới, Ma giới, Phạm thiên giới, thế giới này với Sa-môn, Bà-la-môn, loài trời và loài người. Vị này sẽ thuyết pháp sơ thiện, trung thiện, hậu thiện, với văn tự nghĩa lý đầy đủ và tuyên thuyết đời sống Phạm hạnh hoàn toàn đầy đủ thanh tịnh như Ta hiện nay thuyết pháp sơ thiện, trung thiện, hậu thiện, với văn tự nghĩa lý đầy đủ và tuyên thuyết đời sống Phạm hạnh hoàn toàn đầy đủ thanh tịnh. Vị này sẽ có khoảng vài ngàn vị Tỷ-kheo doanh vậy như Ta hiện nay có khoảng vài trăm vị Tỷ-kheo doanh vậy vậy.

108. Này các Tỷ-kheo, Vua Saṅkha sẽ cho thiết lập cung điện mà Vua Mahāpanāda đã thiết lập. Sau khi thiết lập, Vua trú tại đó. Sau đó, Vua lại bỏ

thí cung điện ấy, dâng cúng cho các vị Sa-môn, Bà-la-môn, các hàng bần cùng, du đấng, ăn xin; rồi Vua cạo bỏ râu tóc, mặc áo cà-sa, từ bỏ gia đình, sống không gia đình dưới sự chỉ đạo của Thế Tôn Metteyya, bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác. Vị này xuất gia như vậy, sống một mình, biệt lập, tinh tấn, tri chí, chuyên tâm, chẳng bao lâu chứng được Vô thượng cứu cánh của Phạm hạnh mà vì mục đích này các thiện nam tử đã xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Với Vô thượng cứu cánh của Phạm hạnh này, ngay trong hiện tại, vị này tự tri, tự chứng, đạt đến và an trú.

109. Nay các Tỷ-kheo, hãy sống tự mình là ngọn đèn cho chính mình, tự mình nương tựa mình, không nương tựa một ai khác, lấy Chánh pháp làm ngọn đèn, nương tựa Chánh pháp, không nương tựa một gì khác. Nay các Tỷ-kheo, thế nào là một Tỷ-kheo sống tự mình là ngọn đèn cho chính mình, tự mình nương tựa mình, không nương tựa một ai khác, lấy Chánh pháp làm ngọn đèn, nương tựa Chánh pháp, không nương tựa một gì khác? Nay các Tỷ-kheo, ở đây, vị Tỷ-kheo sống quán thân trên tự thân, nhiệt tâm tinh cần, chánh niệm, tỉnh giác để diệt trừ tham ưu ở đời. ... trên các cảm thọ... trên các tâm... quán pháp trên các pháp, nhiệt tâm tinh cần, chánh niệm, tỉnh giác để có thể diệt trừ tham ưu ở đời. Như vậy, nay các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo sống tự mình là ngọn đèn cho chính mình, tự mình nương tựa mình, không nương tựa một ai khác, lấy Chánh pháp làm ngọn đèn, nương tựa Chánh pháp, không nương tựa một gì khác.

110. Nay các Tỷ-kheo, hãy đi lại trong giới hạn được phép của mình, trong giới hạn Tổ phụ các người truyền lại. Nay các Tỷ-kheo, nếu các người đi lại trong giới hạn được phép của mình, trong giới hạn Tổ phụ các người truyền lại thời tuổi thọ sẽ được tăng thịnh, sắc đẹp sẽ được tăng thịnh, an lạc sẽ được tăng thịnh, tài sản sẽ được tăng thịnh, thế lực sẽ được tăng thịnh.

Nay các Tỷ-kheo, như thế nào vị Tỷ-kheo tuổi thọ được tăng thịnh? Nay các Tỷ-kheo, ở đây, vị Tỷ-kheo tu tập thân túc, đầy đủ dục thiện định tinh cần hành, tinh tấn thiện định tinh cần hành, tâm thiện định tinh cần hành, tư duy thiện định tinh cần hành. Vị này tu tập bốn pháp thân túc này một cách tinh cần, nếu muốn sống kéo dài một kiếp hay năm còn lại của một kiếp. Nay các Tỷ-kheo, như vậy Ta nói vị Tỷ-kheo tuổi thọ được tăng thịnh.

Nay các Tỷ-kheo, thế nào là vị Tỷ-kheo sắc đẹp được tăng thịnh? Nay các Tỷ-kheo, ở đây, vị Tỷ-kheo sống giữ giới luật, chế ngự với sự chế ngự của Giới bốn (*Pātimokkha*), đầy đủ oai nghi chánh hạnh, thấy nguy hiểm trong những lỗi nhỏ nhất, thọ lãnh và tu học trong giới pháp. Nay các Tỷ-kheo, như vậy vị Tỷ-kheo sắc đẹp được tăng thịnh.

Nay các Tỷ-kheo, thế nào là vị Tỷ-kheo an lạc được tăng thịnh? Nay các Tỷ-kheo, ở đây, vị Tỷ-kheo ly dục, ly ác pháp, chứng và trú Thiền thứ nhất, một trạng thái hỷ lạc do ly dục sanh, với tầm với tứ; diệt tầm và tứ, chứng và trú Thiền thứ hai, một trạng thái hỷ lạc do định sanh, không tầm không tứ... chứng và trú Thiền thứ ba... chứng và trú Thiền thứ tư. Nay các Tỷ-kheo, như vậy vị Tỷ-kheo an lạc được tăng thịnh.

Này các Tỷ-kheo, thế nào là vị Tỷ-kheo tài sản được tăng thịnh? Này các Tỷ-kheo, ở đây, vị Tỷ-kheo an trú, biến mãn một phương với tâm câu hữu với từ, cũng vậy phương thứ hai, cũng vậy phương thứ ba, cũng vậy phương thứ tư. Như vậy cùng khắp thế giới, trên, dưới, bề ngang, hết thấy phương xứ, cùng khắp vô biên giới, vị ấy an trú, biến mãn với tâm câu hữu với từ, quảng đại, vô biên, không hận, không sân. ... với tâm câu hữu với bi... với tâm câu hữu với hỷ... vị ấy an trú, biến mãn với tâm câu hữu với xả, quảng đại, vô biên, không hận, không sân. Này các Tỷ-kheo, như vậy vị Tỷ-kheo tài sản được tăng thịnh.

Này các Tỷ-kheo, như thế nào là vị Tỷ-kheo thế lực được tăng thịnh? Này các Tỷ-kheo, ở đây, vị Tỷ-kheo, với sự diệt tận các lậu hoặc, tự mình biết và chứng, đạt đến và an trú ngay trong hiện tại Tâm giải thoát, Tuệ giải thoát, không còn các lậu hoặc. Này các Tỷ-kheo, như vậy là vị Tỷ-kheo thế lực được tăng thịnh.

Này các Tỷ-kheo, Ta quán sát và thấy không có một uy lực nào khác khó nhiếp phục hơn uy lực của Ma vương. Này các Tỷ-kheo, chính nhờ chấp nhận và thực hành những thiện pháp ấy mà công đức này được tăng thịnh.

Thế Tôn thuyết giảng như vậy, các Tỷ-kheo ấy hoan hỷ tín thọ lời dạy của Thế Tôn.

